

Znak sprawy: FB.310.1.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Łobza działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.) oraz art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust. 1 pkt 3 art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14.03.2017 r. (data wpływu) o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego – podatek od nieruchomości, w zakresie stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego

uznaje za nieprawidłowe

UZASADNIENIE

W dniu 14 marca 2017 r. wpłynął do Burmistrza Łobza wniosek podatnika ..... o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego. Przedmiotem żądanej interpretacji jest art. 2 ust.1 pkt. 3) w zw. z art. 1a ust.1 pkt.2 oraz art. 4 ust. 5 ustawy z dnia z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) w związku z art. 2 pkt 1) i pkt 2) oraz art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. poz.961)

I . W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe.

Wnioskodawca, jest polskim rezydentem podatkowym w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. (CIT)

Głównym przedmiotem działalności Spółki jest prowadzenie projektów związanych z energetyką wiatrową w Polsce. Obecnie Wnioskodawca jest właścicielem farmy wiatrowej na terenie Gminy Łobez.

Elektrownie wiatrowe nie figurują w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Spółki jako samodzielne (wyodrębnione) środki trwałe, od których byłby dokonywane odpisy amortyzacyjne zgodnie z ustawą o CIT. W ewidencji ujęto środki trwałe, których wartości początkowe obejmują swym zakresem m.in. części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundament i wieżę), jaki i urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej – urządzenia wiatrowe.

Jednocześnie, wnioskodawca podkreśla, że w przypadku należących do Spółki urządzeń wiatrowych, w ich wartości początkowej ustalonej dla potrzeb amortyzacji zostały

skapitalizowane nie tylko wydatki na wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Na wartość początkową urządzeń wiatrowych składają się także wydatki Spółki na inne elementy i infrastrukturę towarzyszącą. Mogą to być przykładowo:

- Wiatrowskaz i anemometr;
- Instalacja odgromowa;
- Instalacje elektryczne (w tym transformator i konwerter);
- Wciągarka łańcuchowa;
- Oświetlenie w turbinie oraz oświetlenie przeszkodowe;
- System kontroli orientacji turbiny względem kierunku wiatru (tzw. System YAW)

W sensie konstrukcyjnym zespół prądotwórczy, gondola, do której jest przytwierdzony wirnik i zespół łopat stanowi ruchomy element elektrowni wiatrowej. Zespół prądotwórczy (w tym gondola) został połączony z wieżą mechanizmem obrotowym, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży a gondolą, który jest również wykorzystywany do sterowania ruchem obrotowym gondoli.

Wnioskodawca podkreśla, że całość zespołu prądotwórczego, wraz z gondolą jest elementem, który podlega łatwej wymianie bez uszkodzenia czy uszczerbku dla konstrukcyjnych części elektrowni wiatrowej, czyli wieży i fundamentu, jak również dla ich funkcjonalności.

Wieża natomiast jest stalowym elementem konstrukcji elektrowni wiatrowej posadowionym na fundamencie. Poza spełnieniem funkcji konstrukcyjnej dla zespołu prądotwórczego i gondoli, umieszczonej na jej szczycie, wieża zawiera również drabinę i windę, które umożliwiają dostęp do gondoli w celu jej obsługi lub naprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Wnioskodawca zgłaszał dotychczas, tj. do końca 2016 r. do opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowle w szczególności wieże i fundamenty elektrowni wiatrowej. Podstawą opodatkowania dla zgłaszanych budowli była ich wartość początkowa dla potrzeb amortyzacji CIT bez pomniejszania jej o wartość odliczonych odpisów amortyzacyjnych.

Zgodnie z przepisami ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych poprzez elektrownie wiatrową należy rozumieć „*budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się z co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925).*” Natomiast przez elementy techniczne elektrowni wiatrowej, należy rozumieć „*wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu*”.

W związku z powyższą zmianą przepisów, od 1 stycznia 2017 r. Wnioskodawca ma wątpliwości czy opodatkowanie podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowej, należącej do Spółki powinno wzrosnąć z uwagi na konieczność opodatkowania jako budowli, wszystkich elementów składających się na elektrownię wiatrową , a nie tylko jak dotychczas jej części budowlanych tj. wieży i fundamentów. Wnioskodawcy znane są stanowiska, wskazujące na to, że powyższa zmiana nastąpiła od 1 stycznia 2017 r. Wnioskodawca w całości się z tym nie zgadza i stoi na stanowisku, że opodatkowanie podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. powinno pozostać niezmienione w odniesieniu do elektrowni wiatrowych.

II W związku z powyższym wnioskodawca zadał pytanie.

W jaki sposób Wnioskodawca powinien określić podstawę opodatkowania elektrowni wiatrowej podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. ?

III Stanowisko Wnioskodawcy

W związku z tym, że Wnioskodawca, w przypadku konieczności przyjęcia podejścia o zmianie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, wykaże w deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r. nową budowlę, która do tej pory nie była deklarowana do opodatkowania podatkiem od nieruchomości, powstaje pytanie, w jaki sposób należy opodatkować tę nową budowlę.

Zgodnie z ogólnymi zasadami, stosowanymi przez Wnioskodawcę do tej pory, zawartymi w art. 4 ust 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych: „dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczenia amortyzacji w tym roku niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego”.

Jednocześnie, zgodnie z art. 4 ust.5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „Jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust.1 pkt.3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego”.

Tak jak Wnioskodawca wskazał w opisie zdarzenia przyszłego, Spółka dokonuje odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych. Jednocześnie, Spółka nie posiada w swoich księgach podatkowych elektrowni wiatrowej, jako samodzielnego środka trwałego. Konsekwentnie, Wnioskodawca do tej pory nie dokonywał odpisów amortyzacyjnych od tak rozumianej budowli i nie będzie dokonywać w dalszym ciągu, jako że Spółka będzie dokonywała odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych, które zostały ujawnione w jej księgach podatkowych.

W związku z tym, Wnioskodawca uważa, że podstawę opodatkowania dla elektrowni wiatrowej powinien określić na poziomie jej wartości rynkowej, określonej, zgodnie z art. 4 ust.5 w zw. z art. 6 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na dzień powstania obowiązku podatkowego tj. na dzień 1 stycznia 2017 r. zgodnie bowiem z nowymi przepisami, które zaczną obowiązywać od tego dnia, obowiązek podatkowy w odniesieniu do elektrowni wiatrowej powstanie 1 stycznia 2017 r.

Ponadto, tak jak Spółka wskazała w opisie zdarzenia przyszłego, Spółka poniosła wydatki na elementy składowe elektrowni wiatrowej, które nie stanowią części elektrowni wiatrowej w rozumieniu nowych przepisów, a które zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami nie zostały wyodrębnione i ujawnione w rejestrze jako osobne środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne.

Spółka podkreśla, że nie jest możliwe określenie wartości elementów składających się na elektrownię wiatrową w inny sposób niż poprzez wycenę wartości rynkowej elektrowni wiatrowej.

Jednocześnie, Spółka podkreśliła, że znane jest jej oficjalne Pismo Dyrektora Departamentu Podatków Lokalnych i Katastru z Ministerstwa Finansów z 15 maja 2003 r. (sygn.. LK-727/MM/03). W piśmie tym wskazano, że w przypadku gdy od danej budowli opodatkowanej podatkiem od nieruchomości nie dokonuje się odrębnie odpisów amortyzacyjnych (tj. nie określa się dla niej odrębnie wartości początkowej), to taka budowla powinna być

opodatkowana podatkiem od nieruchomości od jej wartości rynkowej na podstawie art.4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Wnioskodawca wskazał, że analogiczne stanowisko prezentują organy w wydanych interpretacjach, przykładowo Wójt Gminy Boleszkowice w interpretacji sygn. akt Fn-310.1.2016 z dnia 17 listopada 2016 r. oraz Burmistrza Miasta i Gminy Nekla w interpretacji indywidualnej z 27 grudnia 2016 r. (sygn.. FO.310.2.2016)

IV Ocena stanowiska wnioskodawcy w sprawie przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego w zakresie przyjęcia od 1 stycznia 2017 r. jako podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości należących do Wnioskodawcy budowli w postaci elektrowni wiatrowych, ich wartości rynkowej określonej przez Wnioskodawcę na dzień 1 stycznia 2017 r., na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Burmistrz Łobza uznaje za nieuzasadnione stanowisko Wnioskodawcy, że od dnia 1 stycznia 2017 r. podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla elektrowni wiatrowych, stanowi ich wartość rynkowa określona przez wnioskodawcę na dzień 1 stycznia 2017 r. Organ podatkowy stoi na stanowisku, że brak jest przesłanek do zastosowania normy prawnej określonej w art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W myśl tego przepisu, *jeżeli od budowli lub ich części nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego*. Reguły określone w art. 4 ust. 5 miałyby tu zastosowanie jedynie w przypadku gdyby budowle nie były amortyzowane.

Podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli, w postaci elektrowni wiatrowych, należy ustalić zgodnie z ich wartością ustaloną w oparciu o przepisy o podatku dochodowym, wg stanu na 1 stycznia roku podatkowego, stanowiącą podstawę naliczania amortyzacji.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) – *dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6, podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowi ich wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego*. Wyjątki, o których mowa w tym przepisie dotyczą wskazywania podstawy opodatkowania w przypadku budowli będących przedmiotem umowy leasingu (art. 4 ust. 4), od których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych (art. 4 ust. 5) oraz od budowli ulepszonych lub w zakresie których dokonano aktualizacji wyceny środka trwałego (art. 4 ust. 6). Chociaż zasadniczo zmiana wartości budowli wiąże się z ostatnią ze wskazanych sytuacji, to jednak przepis ten nie może znaleźć zastosowania przy nowych zasadach opodatkowania elektrowni wiatrowych. Zmiana wartości (jej podniesienie) dla celów podatku od nieruchomości, nie było bowiem wynikiem sytuacji, o których mowa w art. 4 ust. 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. W konsekwencji, skoro nie zachodzi żaden z wyjątków, o których mowa w ust. 4-6, podstawa opodatkowania powinna być ustalona wedle ogólnej zasady wynikającej z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie dopuszczają bowiem sytuacji, w której podatnik może ustalać wartość początkową budowli odmiennie dla celów podatków dochodowych, odmiennie dla celów podatku od nieruchomości, przyjmując

wartość rynkową budowli. Podkreślić należy, że normy art. 4 ust. 1 pkt 3 oraz art. 4 ust. 5, 6 i 7 wzajemnie się uzupełniają, co oznacza prawo do ustalania wartości rynkowej budowli wyłącznie w przypadkach określonych w ww. przepisach, gdy ustawodawca wprowadza pojęcie wartości rynkowej. Norma art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych pozostaje w nadrzędności do ust. 5, 6 i 7, ponieważ tylko i wyłącznie w przypadku, gdy podatek nie jest ustalany od wartości budowli ustalonej dla potrzeb podatku dochodowego następuje określenie wartości rynkowej budowli samodzielnie przez podatnika.

Uwzględniając przytoczone regulacje należy w pierwszej kolejności odpowiedzieć na pytanie czy od opisanych budowli dokonuje się odpisów amortyzacyjnych czy też takich odpisów się nie dokonuje.

Z treści wyjaśnień przedstawionych przez Wnioskodawcę wynika, że Spółka posiada w ewidencji środka, których wartości początkowe obejmują swym zakresem m.in. części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundamenty i wieże), jak i urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej – urządzenia wiatrowe, od których dokonuje odpisów amortyzacyjnych. Wnioskodawca wskazał, że Spółka nie posiada w swoich księgach podatkowych elektrowni wiatrowej jako samodzielnego środka trwałego, odpisów amortyzacyjnych dokonuje od pojedynczych środków trwałych, które zostały ujawnione w tych księgach.

Jeżeli więc podatnik dokonuje od elementów składających się na elektrownie wiatrową (części budowli) odpisów amortyzacyjnych, podstawą opodatkowania będzie wartość takiej elektrowni, na którą składa się fundament i wieża oraz elementy techniczne. Będzie to więc wartość, która wynika z prowadzonej przez podatnika ewidencji środków trwałych. Zgodnie z art. 2 pkt. 1 ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych elektrownią wiatrową jest budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925). Elementy techniczne, to stosownie do art. 2 pkt 2 wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Wskazana wyżej zasada określenia podstawy opodatkowania nie ulega zmianie przez fakt, iż elektrownia wiatrowa nie stanowi jednego środka trwałego w prowadzonej przez podatnika ewidencji, lecz ujęto w niej poszczególne elementy tej elektrowni. Podatek od nieruchomości nie jest płacony od środków trwałych lecz od budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a art. 4 ust. 1 pkt 3 tej ustawy nie wymaga, aby budowla stanowiła odrębny środek trwały, od którego dokonuje się odpisów amortyzacyjnych. Dlatego tak, jak dopuszczalne jest opodatkowanie jedynie części budowli składających się na jeden środek trwały, tak też należy przyjąć, iż możliwie jest opodatkowanie budowli, na którą składa się kilka środków trwałych ujętych w ewidencji podatnika. W wyroku NSA z dnia 12 stycznia 2016 r. II FSK 2243/15 Sąd stwierdza, że: *„Sposób identyfikowania, ewidencjonowania i dokonywania odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych dla celów podatków dochodowych jest obojętny z punktu widzenia podatku od nieruchomości. Ponadto należy mieć na uwadze, że odpisów amortyzacyjnych dokonuje się nie od środków trwałych jako takich, ale od wartości początkowej tych środków. Jeżeli wartość budowli została zagregowana (ujęta) w wartości początkowej budynku, to nie może budzić wątpliwości, że podatnik dokonywał odpisów amortyzacyjnych także od wartości początkowej spornej budowli.”* Sytuacja ta nie uległa zmianie po 1 stycznia 2017 r. Skoro zatem przed tą datą, w orzecznictwie wskazywano,

że „Podstawą opodatkowania elektrowni wiatrowych jest wartość budowli, czyli wszystkich elementów obiektu budowlanego oraz części budowlanych urządzeń technicznych elektrowni wiatrowych, urządzeń budowlanych oraz fundamentów pod urządzeniami, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Nie są natomiast nimi opodatkowane w świetle przepisów art. 1a ust 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 3 pkt 3 i pkt 9 ustawy Prawo budowlane same urządzenia służące wytwarzaniu energii elektrycznej.” (Por. wyrok NSA z dnia 2 grudnia 2011 r., II FSK 1658/10), to po nowelizacji przepisów zmiana polega wyłącznie na tym, iż na wartość elektrowni wiatrowej składają się dodatkowo elementy niebudowlane. Jeżeli zatem w skład tak rozumianej budowli wchodzi części, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, podstawą opodatkowania będzie suma wartości tych elementów, określona zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Nie sposób jest zaakceptować stanowisko, wedle którego w rozumieniu wskazanego przepisu podatnik nie dokonuje od budowli odpisów amortyzacyjnych, gdy nie stanowi ona odrębnego środka trwałego, a zatem podstawą opodatkowania powinna być jej wartość rynkowa. (tak: prof. dr hab. Leonard Etel i dr hab. Rafał Dowgier, Ekspertyza prawna, Białystok, 9 stycznia 2017 r.).

Ustawodawca nie nakazuje ustalać podstawy opodatkowania dla celów podatku od nieruchomości, a jedynie wskazuje pewien określony stan faktyczny (wartość budowli), od którego należy obliczyć podatek, stanowiący wskazany w ustawie procent tej wartości. Podstawę opodatkowania budowli stanowi wartość początkowa ustalona na potrzeby amortyzacji w oparciu o ewidencję środków trwałych, co w niniejszej sprawie wynika z treści art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 16a i zał. Nr 1 do ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2000 r., Nr 54 poz. 654 ze zm.) – zob. L. Etel i S. Presnarowicz, Podatki i opłaty samorządowe, Dom. Wyd. ABC 2003 r., str. 65 i 66; L. Etel, Podatek od nieruchomości rolnej i leśnej, Wyd. C.H. Beck 2005 r., str. 101-103.

Wartość, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest właściwa dla opodatkowania również wtedy, gdy elektrownia wiatrowa nie stanowi odrębnego środka trwałego, od którego dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, lecz są nimi jej poszczególne elementy. Suma wartości tych części budowli, ustalona zgodnie z powołanym przepisem, będzie stanowiła podstawę opodatkowania na potrzeby podatku od nieruchomości. Z treści przytoczonych wyżej przepisów należy wywnioskować, że tak podatnik, jak i organ podatkowy, nie mogą wedle swego uznania ustalać podstawy opodatkowania w podatku od nieruchomości. Wartość rynkowa określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego może stanowić podstawę opodatkowania, tylko wówczas gdy od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych. W sytuacji, gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami o podatkach dochodowych budowlę w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wprowadzono do ewidencji środków trwałych, niezależnie czy jako odrębny środek trwały, czy jako element środka trwałego i dokonuje od niej odpisów amortyzacyjnych, to wartość budowli przyjęta do celów amortyzacji stanowi również podstawę wyliczenia podatku od nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe Burmistrz Łobza stoi na stanowisku, że od dnia 1 stycznia 2017 r. podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli w postaci elektrowni wiatrowej, w rozumieniu wyżej wskazanym, jest jej wartość stanowiąca podstawę

dokonywania odpisów amortyzacyjnych, ustalona zgodnie z przepisami o podatkach dochodowych - art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie za pośrednictwem Burmistrza Łobza.

Złożenie skargi musi poprzedzać pisemne wezwanie do usunięcia naruszenia prawa skierowane do Burmistrza Łobza, w terminie 14 dni od dnia, w którym wnioskodawca dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji (art. 52 §3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na w/w wezwanie, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 §2 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczenia się błędu w wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego